

да извърши, то е, че нѣколко дня прѣди да го сполети смъртта, той писалъ на прѣдседателя на дружеството Св. Сава,—Св. Николаевичу, неговъ приятель, като го е упълномощилъ да вземе за въ полза на дружеството мобилитѣ и нѣщата, що сж се намирали у дома му въ Бѣлградъ. Тия нѣща сж били оцѣнени за 4—5,000 динара.

Той се поминалъ на 22 априлъ 1890 г. въ София. Нѣколко дня прѣди това, той на 16 априлъ направилъ своя актъ за дарение, въ който казва: „Азъ, Лазаръ Трифковичъ, бѣлгарски поданикъ, притежателъ на пивоварната фабрика въ Павлово, при София, въ знакъ на признателностъ къмъ бѣлгарското правителство за доброто гостоприемство, което ми указа въ своята земя отъ 10 години насамъ и по собствено побуждение и въ пълно съзнание, обявявамъ прѣдъ г. нотариуса при Соф. окр. сждъ, че подарявамъ доброволно на бѣлг. правителство една третя часть отъ собствената ми пивоварна фабрика, включая всичкитѣ ѝ принадлежности — движими и недвижими. Отъ сумата, добита отъ продажбата на тая часть, да се образува фондъ подъ название „Фондъ Л. Трифковичъ“. Отъ доходитѣ на тоя фондъ да се подържатъ бѣдни „ученици“ стипендианти въ бѣлгарското висше училище.

Завѣтното желание на тоя милъ благодѣтель щото бѣлг. правителство да нареди всѣка година на 8 ноемврий — деньтъ на патрона на Трифковича — да му се чете помень и да публикува отчетъ за състоянието на неговия фондъ.

Завѣщаната сума отъ Л. Трифковича прѣзъ 1909 година е била 120,666 л. съ доходъ 5,825 лв. годишно.

Както за мнозина наши дарители, тъй и за Л. Трифковича, бѣлгарското правителство трѣбва да се заинтересува и да увѣковѣчи неговата паметъ чрѣзъ дѣло, достойно за чувствата на Трифковича къмъ Бѣлгария.